

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. Варна, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марин Цв. Атанасов

Членове: Деян Ив. Денев
Петър Митев

при участието на секретаря Дебора Н. Иванова
в присъствието на прокурора Ж. Ем. Е.
като разгледа докладваното от Марин Цв. Атанасов Частно наказателно дело
№ 20233100201588 по описа за 2023 година

Производството е образувано по реда на чл. 17 ал.1 от ЗЕЕЗА за екстрадиция на украинската гражданка В. М. Ю. по искане на съдебните власти на Украйна.

В открито съдебно заседание прокурорът от ВОП счита, че искането не съдържа достатъчни гаранции с оглед въведеното военно положение и предлага същото да не бъде уважавано.

Защитата в лицето на адв. Н. Д. и Е.К., навеждат доводи искането да не бъде уважавано, с оглед дерогацията от страна на Украйна на ЕКПЧ във връзка с водената война, както и че делото може да има политически характер поради ангажираността на съпругата на Ю. в тази насока.

Лицето чиято екстрадиция се иска В. М. Ю. заявява, че не желае доброволно да бъде екстрадиран съгласно разпоредбата на чл. 19 от ЗЕЕЗА и моли да не бъде предаван на Украинската държава.

След преценка на материалите по делото и становищата на страните, изразени в съдебно заседание, съдът съобщи следното:

Производството по делото е образувано по предложение на ВОП на основание чл.14, ал.4, т.5 от ЗЕЕЗА, вр. чл.22 от Европейската конвенция за екстрадиция по молба за екстрадиция на прокуратурата на Р Украйна по водено наказателно производство № 42019040000000041 в Украйна за предаване на украинският гражданин В. М. Ю., роден на ****г. в гр. Севастопол Украйна, на компетентните власти на Р Украйна с цел наказателно преследване, за документни престъпления и престъпление против собствеността – деяния наказуеми по чл. 28 ал. 2, чл.336 ал.1 и чл.191 ал.1 от Наказателния кодекс на Украйна.

Молбата от формална страна е съобразена с изискванията на чл.14, ал.4, т.5 от ЗЕЕЗА, ведно с всички придружаващи я документи, които са постъпили във връзка с конкретното искане.

Към искането е приложена съдебна заповед на съдия - следовател от 25.03.2021г. на Днипровски Апелативен съд Р. Украйна, по дело № 202/1414/21, за задържане на лицето под стража.

С определение от 04.12.2023г. по ЧНД №1585/2023 г на ВОС, по отношение на В. М. Ю. е взета мярка за неотклонение "Подписка".

Касае се за пълнолетно лице, извършило деяние, за което, съгласно правото на издаващата държава се предвижда наказание „лишаване от свобода” повече от 1 година; престъпленията, за което се издирва са наказуеми и по законодателството на Република България.

Съобразно ЗЕЕЗА настоящият състав следва да обсъди дали са налице условията за предаване на исканото лице по смисъла на чл.5 и 6 от ЗЕЕЗА от същия закон, както и да констатира липсата на основания за отказ за екстрадиция, уредени в чл.7 и чл.8 от ЗЕЕЗА.

В изпълнение на това си задължение съставът на ВОС намира, че са налице положителните предпоставки по чл.5 и липсата на тези по чл. 6 от ЗЕЕЗА.

В конкретният случай се иска екстрадирането на В. Ю. гражданин на Украйна за наказателно преследване, по задочно предявено престъпление по чл. 28 ал.2, чл.336 ал.1 и чл.191 ал.1 от Наказателния кодекс на Украйна, извършено в периода 01.11.2018 - 27.02.2019 год.

"Част 2 на чл. 28, част 1 на чл.366 от Наказателния кодекс на Украйна по квалифициращи признаци: издаване на умишлено фалшиви

официални документи от длъжностно лице, вписване на умишлено фалшива информация в официални документи, извършено по предварително споразумение с група лица;

„Част 4 от чл.191 от Наказателния кодекс на Украйна по квалифициращи признаци: присвояване и злоупотреба с чуждо имущество, чрез злоупотреба със служебно положение, извършено по предварително споразумение на група лица, извършено в големи размери, които съответстват на престъпления и по българското законодателство - квалифицирано по чл. 202 ал. 2 т.1 от НК на Р България, наказуемо с „лишаване от свобода“ от 3 до 15 години, както и престъпление чл. 308 ал.1 от НК, за което е предвидено наказание 3 години „лишаване от свобода“.

Видно от информацията изпратена от украинските власти за предвиденото наказание „лишаване от свобода“ 8 години, извършено в периода 01.11.2018 - 27.02.2019г. не е погасено по давност.

Не са налице абсолютните основания за недопустимост на екстрадицията, съгласно чл.6 от ЗЕЕЗА, тъй като исканото за предаване лице не е български гражданин, не е лице на което е предоставено убежище в Р. България, не е чужд гражданин, които да се ползва с имунитет по отношение на наказателна юрисдикция на Р. България, пълнолетно е, не е наказателно неотговорно лице съгласно българското законодателство.

Наред с това не са налице и основанията за отказ от екстрадиция по чл. 8 от ЗЕЕЗА, доколкото деянията не са подсъдни на българския съд, за същите престъпления в Р. България няма наказателни производства, които да са прекратени, нито пък висящи наказателни производства за престъпленията, за които се иска екстрадицията. Така и представените с молбата на компетентните власти на Украйна доказателства на пръв поглед налагат извод, че не са налице и основанията за отказ от екстрадиция по чл.7 от ЗЕЕЗА, тъй като престъпленията, за които се иска предаването на лицето не могат да се определят като политически, не представляват военно престъпление или лицето да се иска за съдене от извънреден съд. На следващо място характерът на престъпленията изключва възможността екстрадицията да бъде с цел преследване или наказване на основание раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, нито пък се съдържат каквито и да било данни, които да представляват индиция, че В. Ю. ще бъде

подложен от молещата държава на насилие, изтезание или на жестоко нечовешко и унижително наказание.

Искащата държава е предоставила гаранции, че за престъпленията не се предвижда смъртно наказание и такива за установяване на справедлив процес и спазване на основните човешки права.

Видно от молбата и приложените доказателства, престъпленията за които се иска да бъде предадена не са амнистирани, за същите в Р. България няма влезли в сила присъди, наказанието няма характер на „смъртно“, изтърпяването на наказанието не е погасено по давност.

Като съобрази всичко изложено по основателността на искането за екстрадиция, настоящият състав обаче намира, че не са налице основанията на ЗЕЕЗА за екстрадиране на лицето за наказателно преследване.

В контекста на обсъдените предпоставки, доказателствената съвкупност и общодостъпната информация на сайта на Съвета на Европа - <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list?module=declarations-bytreaty&numSte=005&codeNature=10&codePays=U> съдебният състав заключава, че към настоящия момент поради въведения специален силно ограничителен режим на правните отношения в молещата държава Украйна са налице същностни дефицити за защита на гарантираните права и законни интереси на исканото лице свързани с наказателното производство и изпълнение на наказанието, съгласно изискванията на международното право,

С подписването и ратифицирането от страна на Р Украйна, като пълноправен член на Съвета на Европа на двете конвенции на Съвета на Европа, през 1997-1999г. – Европейска конвенция за правата на човека и [Европейската конвенция за екстрадиция](#) е налице приложимостта на ЕКЕ и въвеждащия я в българското законодателство [ЗЕЕЗА](#), но с указ № 64/2022 на президента на Украйна е въведено военно положение и редица права и свободи на украинските граждани са били временно ограничени за срок от 30 дни. Именно затова страната е декларира пред Съвета на Европа с вербална нота JJ9325C от 02.03.2022г. по реда на [чл.15 от ЕКПЧ](#) , че дерогира изпълнението на задълженията си по ЕКПЧ, касаещи правото на свобода и сигурност; правото на справедлив съдебен процес; правото на зачитане на личния и семейния живот и [правото на ефективни правни средства за защита](#), обусловено от приети извънредни закони, валидни за периода на обявеното военно положение в страната.

С последващи укази на президента на Украйна военното положение е било удължавано, за което е било и декларирано пред Съвета на Европа, че продължава дерогирането на изпълняване на визираните по - горе задължения произтичащи от чл.5, чл.6 чл.8 и чл.13 от ЕКПЧ. Последния акт е от 20.11.2023г., с което военното положение е удължено за период от 90 дни,

считано от 5:30 ч. на 16.11.2023 г. и одобрено със закона на Украйна от 08.11.2023 г. № 3429-IX, наречен за одобряване на указа на президента на Р Украйна за удължаване на военното положение в Украйна. Тоест молещата държава декларира невъзможност да гарантира пълното изпълнение на над 15 международни договори в периода на войната и въвеждане на военно положение на територията и до пълното прекратяване на нарушаване суверенитета, което води до категоричен извод, че за това време законодателство в областта на наказателното правораздаване, по преценка на Украйна е несъвместимо с изискванията на чл.5, чл.6 чл.8 и чл.13 от ЕКПЧ.

Следователно към настоящия момент евентуалното предаване на лицето за провеждане на наказателно производство в Украйна, би довело не само до накърняване на негови права, гарантирани от международни договори, по които Р България е страна, но и въвличат страната в нарушаване на същите.

Ето защо съдът приема, че към настоящия момент правата на исканото лице по [чл. 5](#), [чл.6](#), [чл.8](#) и [чл.13 от ЕКПЧ](#) са лишени от защита от страна на украинската държава за времето на обявеното военно положение на нейна територия и до оттеглянето на заявената дерогация по [чл.15 от ЕКПЧ](#), което е абсолютно основание за отказ за екстрадиция по смисъла на [чл. 7, т. 5 от ЗЕЕЗА](#).

Поради това, съставът на съда намира молбата за екстрадиция на украинската гражданка В. М. Ю. за неоснователна и не следва да бъде уважена.

Предвид изложеното Варненският окръжен съд на основание [чл.17 ал.7 от ЗЕЕЗА](#),

РЕШИ:

ОТКАЗВА екстрадиция на украинския гражданин В. М. Ю., роден на [роден на *****г. в гр. Севастопол](#) Украйна поискана от съдебните власти на Република Украйна – Канцеларията на Главния прокурор , за провеждане на наказателно производство № 42019040000000041 в Република Украйна за криминални престъпления:

"Част 2 на [чл. 28](#), част 1 на [чл.366 от Наказателния кодекс](#) на Украйна по квалифициращи признаци: издаване на умишлено фалшиви

официални документи от длъжностно лице, вписване на умишлено фалшива информация в официални документи, извършено по предварително споразумение с група лица;

„Част 4 от чл.191 от Наказателния кодекс на Украйна по квалифициращи признаци: присвояване и злоупотреба с чуждо имущество, чрез злоупотреба със служебно положение, извършено по предварително споразумение на група лица, извършено в големи размери.

ПОТВЪРЖДАВА мярка за неотклонение "Подписка" на **В. М. Ю.** до влизане на решението в сила.

След влизане в сила на решението незабавно да се изпрати препис на Министърът на правосъдието на Р. България с оглед задълженията му по чл.21 ал.1 от ЗЕЕЗА.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-Варна в 7-дневен срок от обявяването му.

РЕШИ:

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____